

udvidet Frihed for Bisperne til under særegne Forhold at ordinere Mænd til Præster, som ikke ere i Besiddelse af alle de nu for Tiden gældende Betingelser for Ordination.“ Atter maa jeg henvisse til, at det kirkelige Udvalg, der jo dog er kommet i Virksomhed i Kraft af det Lovgivningsarbejde, der har fundet Sted, har foreslaaet ganske det samme. Man kan derfor ikke sige, at det kirkelige Lovgivningsarbejde i de sidste 10 Aar har ladet dette Punkt ude af Betragtning. Tværtimod, man har fra det kirkelige Udvalg endog en Anvisning i den Henseende.

Hvad saa Punkt 6 i Askovadressen angaar, der lyder saaledes: „Der gives Mænd over 30 Aar Adgang til for en særskilt Eksamenkommission at underkaste sig en teologisk Embedsprøve, som Staten godkender, uden at vedkommende først har taget Studentereksamen“, maa jeg sige, at det er noget, der ikke er indfriet. Men mig bekendt er der heller ikke mødt frem nogen Person i den danske Folkekirke, der støttet paa en Menigheds Krav rejste Anmodning om at faa Lov til at blive ordineret eller faa Lov til at indstille sig til en saadan Prøve, hvorefter Bisperne kunde faa Tilladelse til at ordinere ham, og man kan ikke, tror jeg, lovgive med Hensyn til dette Spørgsmaal, inden bestemte Forhold foreligge. Naar der staar en Mand, om hvem man vil sige: Det er fuldt ud berettiget, at denne Mand faar Lov til at virke som ordineret i Folkekirken, og det vilde være et Tab for denne, om han ikke fik Lov til det, saa kommer Spørgsmaalet naturligt frem, og jeg skulde tage meget fejl, om f. Eks. dette Ting ikke vilde være villigt til i et saadant Tilfælde at medvirke til, at en saadan Mand kunde komme i Virksomhed i den danske Folkekirke. Jeg maa altsaa gentage, hvad jeg har sagt ved alle de andre Punkter, at det, der her er sket, er ikke udenfor det angivne Spor, men med Hensyn til Punkt 6 har der ikke foreligget praktiske Forhold, der have ført til Indfrielse af dette Ønske.

Det 7. Punkt paa Askovadressen er Ønsket om Indførelse af almindeligt borgerligt Ægteskab. I den Forbindelse, hvori jeg tager det, er det unødvendigt at sige, at der da vel ikke er nogen, der kan mene, at det ærede Medlem fra Ringkøbing og hans Parti skulde have noget imod denne Sag. Hvis man kender lidt til, hvad der er foregaaet i den Henseende, og har hørt det ærede Medlem fra Ringkøbings Ud-

talelse forleden Dag, vil man vide, at dette Spørgsmaal er overmaade levende.

Jeg har Lyst til i denne Sammenhæng at gøre en Bemærkning til det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen). Jeg tror, at det ærede Medlem der — mærkværdigt nok, da det var det ærede Medlem fra Hillerød — forleden Dag gjorde sig skyldig i en Misforstaaelse. Det ærede Medlem ønskede ikke, at almindeligt borgerligt Ægteskab, men at valgfrit, borgerligt Ægteskab skulde indføres, og som en Begrundelse af dette anførte det ærede Medlem, at han ikke ønskede at faa de nye Embedsmænd eller Funktionærer, der skulde føre Civilstandsregisteret. Jeg tror nok, at Indførelsen af det valgfri Forhold paa dette Omraade alligevel vilde medføre disse Civilregistre, og man vilde derved ikke slippe for denne Funktionær. Skal man altsaa have et valgfrit Forhold, maa baade Præsten og en Civilstandsembudsmand have sit Register. Vi faa altsaa en ny Embedsmand eller Funktionær, ogsaa naar det Forhold indføres, som det ærede Medlem ønsker.

En lille Bemærkning vil jeg ved samme Lejlighed gøre, skønt den egentlig allerede er gjort af det ærede Medlem fra Kolding (Laurson). Det er en stor Misforstaaelse, naar man vil hævde, at det er dyrere at blive kirkeligt viet end borgerligt viet. (Dinesen: Somme Tider). Somme Tider, siger det ærede Medlem. Det koster efter Loven 6 Kr. at blive borgerligt viet, og jeg gad se, hvor det ærede Medlem vil finde den Præst og den Kirkebetjent, der ikke skulde være villig til at udføre og gøre Tjeneste ved en Brudevielse for 6 Kr. Jeg tror, at de fleste Steder vil Præsten være villig til at gøre det for ingenting. Men der er jo noget andet, som gør, at det ærede Medlem alligevel har Ret paa en vis Maade, og det er det, at Folk have den forkerte Opfattelse, at naar de skulle vies i Kirken, skulde de være noget finere paaklædte, og hvis de saa foruden ønske Musik i Kirken eller ønske Kirken pyntet, ja, saa kan det selvfølgelig blive meget dyrere. Men hvis man ikke vil have noget ekstra i den Henseende, er den billigste Maade at blive viet paa i Øjeblikket utvivlsomt at blive viet kirkeligt.

Jeg har nu kun tilbage Punkt 8 i Askovadressen, der lyder saaledes: „Der indrømmes Valgmenigheder og Sognebaandsløbere udvidet Ret til at benytte Sognekirkerne“. Dette sidste Punkt er jo fuldstændig indfriet ved Lovgivningen fra de sidste 10 Aar.